

Sygn. akt I C 269/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2023 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Jakub Błęsiński

Protokolant: sekr. sądowy Paula Milewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 maja 2023 roku

sprawy z powództwa (...) Spółki jawnej z siedzibą w O.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

o r z e k a:

I. Utrzymuje w mocy punkt I wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Piszcu I Wydziału Cywilnego z dnia 12 października 2021r. w sprawie sygn. I C 269/21.

II. Uchyla punkty II i III wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Piszcu I Wydziału Cywilnego z dnia 12 października 2021r. w sprawie sygn. I C 269/21.

III. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki jawnej z siedzibą w O. kwotę 1 117 zł (jeden tysiąc sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

IV. Nakazuje zwrócić powodowi (...) Spółce jawnej z siedzibą w O. kwotę 1000 zł (jeden tysiąc złotych) z tytułu niewykorzystanej zaliczki.

V. Nakazuje zwrócić pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 282,89 zł (dwieście osiemdziesiąt dwa złote 89/100) z tytułu niewykorzystanej zaliczki.

Sygn. akt I C 292/22

UZASADNIENIE

(...) Spółka jawna z siedzibą w O. wytoczyła powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 1 500,30 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 maja 2021 roku do dnia zapłaty. Nadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 3 listopada 2020 roku doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzony został należący do D. M. pojazd marki D. D. o nr rej. (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. W dniu 3 listopada 2020 roku A. M. – na podstawie stosownego upoważnienia udzielonego przez poszkodowaną – zawarł z (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. (poprzednikiem prawnym powódki) umowę najmu, która trwała do 13 listopada 2020 roku, tj. 10 dni. Najem odbywał się po stawce dziennej 194 zł netto.

Powódka wskazała, że w dniu 13 listopada 2020 roku jej poprzednik prawny zawarł z poszkodowaną, zastąpioną na podstawie stosownego pełnomocnictwa przez ww. A. M., umowę cesji wierzytelności z tytułu najmu pojazdu zastępczego przysługującej jej względem pozwanego. Następnie poprzednik prawny powódki wystawił fakturę VAT za najem pojazdu zastępczego na kwotę 2 386,20 zł brutto (10 dni x 238,62 zł) i wezwał pozwanego do zapłaty tej należności. Pozwany uznał roszczenie co do zasady i w dniu 14 grudnia 2020 roku przelał na rachunek bankowy powódki kwotę 922,50 zł. Pozwany nie kwestionował zasadności ani okresu najmu, natomiast dokonał weryfikacji stawki najmu do kwoty 75 zł netto (92,25 zł brutto) za dobę z uwagi na fakt, że poszkodowana miała możliwość skorzystania z pomocy pozwanego przy organizacji pojazdu zastępczego i już przy zgłoszeniu szkody została poinformowana o uznanych przez pozwanego stawkach za dobę najmu pojazdu zastępczego obowiązujących w wypożyczalniach współpracujących z pozwanym.

Powódka podkreśliła, że poszkodowany dążąc do minimalizacji rozmiarów szkody, upoważnił P. C. do zorganizowania pojazdu zastępczego od pozwanego i wskazał swoje preferencje, tj. akceptowane przez siebie warunki najmu pojazdu zastępczego. P. C. skontaktował się w tym celu z infolinią pozwanego i, powołując się na udzielone mu pełnomocnictwo, złożył zlecenie organizacji najmu pojazdu zastępczego. Konsultant złożył zlecenie, a następnie pełnomocnik miał oczekiwać na dalszy kontakt w sprawie. Ze strony pozwanego ani współpracującej z nim wypożyczalni, nikt się jednak nie skontaktował z pełnomocnikiem. W tej sytuacji, zdaniem powódki, w żaden sposób nie można uznać, by złożona poszkodowanemu propozycja najmu pojazdu zastępczego była realna. Pełnomocnik poinformował o zaistniałej sytuacji poszkodowanego, który kontynuował umowę najmu zawartą z poprzednikiem prawnym powódki.

Z uwagi na powyższe, powódka zakwestionowała, że zorganizowany przez pozwanego najem pojazdu zastępczego w rzeczywistości zostałby opłacony we wskazanej przez niego stawce za dobę najmu. Wskazała, że z posiadanej przez nią wiedzy wynika, że stawki wskazywane w informacjach udzielanych poszkodowanemu są inne niż stawki stosowane w faktycznym rozliczeniu przez wypożyczalnie współpracujące z pozwanym. Powódka nie ma możliwości samodzielnego uzyskania umów łączących pozwanego ze współpracującymi z nim wypożyczalniami, celem ustalenia rzeczywistych stawek najmu, bowiem żadna ze stron tych umów nie ma interesu w udzielaniu powódce takich informacji.

Powódka wskazała, że na dochodzoną pozewem kwotę składają się:

- kwota 1 463,70 zł – tytułem brakującej części odszkodowania (2 386,20 zł - 922,50 zł),
- kwota 36,60 zł – tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie, naliczonych od kwoty 1 463,70 zł od dnia 14.12.2020r. do dnia 26.05.2021r., tj. do dnia poprzedzającego dzień sporządzenia pozwu.

Wydanym w niniejszej sprawie w dniu 12 października 2021 roku wyrokiem zaocznym Sąd Rejonowy w Pieszce zasądził od pozwanego na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania i nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w przepisany terminie złożył sprzeciw od wydanego wyroku zaocznego, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pozwany zakwestionował wysokość dochodzonej przez powódkę dobowej stawki najmu, uznając ją za znacznie zawyżoną względem stawek rynkowych. Podniósł, że już przy zgłoszeniu szkody poszkodowany został poinformowany przez pozwanego o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego z sieci wypożyczalni współpracujących z pozwanym. Nadto został poinformowany, że w przypadku wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie, stawka dobową zostanie zweryfikowana do stawki obowiązującej w wypożyczalni współpracującej z pozwanym. Z uwagi na powyższe, w ocenie pozwanego, poszkodowany swoim zachowaniem przyczynił się do zwiększenia rozmiaru szkody, a za skutki takiego działania, zgodnie z art. 361 k.c. pozwany odpowiedzialności ponosić nie może.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 3 listopada 2020 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki D. D. o nr rej. (...), stanowiący własność D. M.. Sprawca zdarzenia objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów, stwierdzonym polisą wystawioną przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W..

Wskutek powstałych uszkodzeń samochód marki D. D. o nr rej. (...) nie był jezdny. Z miejsca zdarzenia został z holowany do warsztatu naprawczego. Od właściciela firmy holującej poszkodowany powziął informację o wypożyczalni pojazdów zastępczych - (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O..

Tego samego dnia, pomiędzy A. M. (na podstawie upoważnienia udzielonego mu przez poszkodowaną będącą jego żoną), a (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. (poprzednikiem prawnym (...) Spółki jawnej z siedzibą w O.) zawarta została umowa najmu pojazdu zastępczego. Poszkodowanemu wynajęty został – na czas rzeczywistej naprawy pojazdu – przynależący do klasy średniej samochód osobowy marki H. (...), po stawce 194 zł netto (238,62 zł brutto) za dobę najmu pojazdu. Stawka ta obejmowała koszt podstawienia i odbioru pojazdu. Pojazd zastępczy został podstawiony w dniu 3 listopada 2020 roku do miejsca zamieszkania poszkodowanego.

Tego samego dnia D. M. zawiadomiła telefonicznie o szkodzie ubezpieczyciela sprawcy - (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W.. Jednocześnie poinformowała o fakcie zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego. Pracownik ubezpieczyciela poinformował ją o akceptowanych przez (...) S.A. dobowych stawkach za wynajem obowiązujących w wypożyczalniach współpracujących z ubezpieczycielem.

(okoliczności bezsporne, dowód: nagranie rozmowy telefonicznej znajdujące się na płycie CD k. 53)

Zawierając umowę najmu pojazdu zastępczego, A. M. jednocześnie ustanowił (...) Spółkę Jawną swoim pełnomocnikiem w zakresie kontaktu z towarzystwem ubezpieczeniowym, upoważnił ją do czynnego udziału w postępowaniu likwidacyjnym, a także udzielił pełnomocnictwa P. C. do podjęcia działań zmierzających do wynajęcia pojazdu zastępczego za pośrednictwem towarzystwa ubezpieczeniowego, zawarcia i odmowy zawarcia umowy najmu pojazdu z wypożyczalnią wskazaną przez towarzystwo ubezpieczeniowe, a także do analizy warunków najmu pojazdu zastępczego stosowanych przez wypożyczalnię współpracującą z zakładem ubezpieczeń. Udzielając pełnomocnictwa określił swoje preferencje co do warunków umowy najmu pojazdu zastępczego.

P. C. skontaktował się z infolinią pozwanego i, powołując się na udzielone mu pełnomocnictwo, złożył zlecenie organizacji najmu pojazdu zastępczego. Konsultant złożył zlecenie, a następnie pełnomocnik miał oczekiwać na dalszy kontakt w sprawie. Ze strony ubezpieczyciela ani współpracującej z nim wypożyczalni, nikt jednak nie skontaktował się z pełnomocnikiem.

(dowód: pełnomocnictwa k. 19 i 22; ankieta preferencji k. 23; nagranie zapisane na płycie CD k. 6v)

W dniu 13 listopada 2020 roku poszkodowany zwrócił pojazd zastępczy.

Tego samego dnia pomiędzy poszkodowaną, zastąpioną na podstawie stosownego pełnomocnictwa przez swojego męża A. M., a (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. zawarta została umowa cesji wierzytelności, na podstawie której poszkodowana przeniosła na (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. wierzytelność z tytułu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, przysługującą jej od (...) S.A. z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody.

W dniu 18 listopada (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. wystawiła fakturę VAT nr (...) za wynajem D. M. pojazdu zastępczego na kwotę 2 386,20 zł brutto (238,62 zł x 10 dni) i wezwała ubezpieczyciela do jej zapłaty.

Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność co do zasady, zweryfikował wysokość dobowej stawki najmu do kwoty 75 zł netto (92,25 zł brutto) i w konsekwencji przyznał (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. kwotę 922,50 zł brutto (92,25 zł x 10 dni). Należność ta wypłacona została wynajmującemu w dniu 14 grudnia 2020 roku.

(dowód: umowa najmu k. 14; cennik k. 15, cesja wierzytelności k. 18; pełnomocnictwo k. 16; faktura VAT k. 17; dowód przelewu k. 27)

W dacie najmu przez poszkodowanego ww. pojazdu zastępczego, dobowe stawki najmu dla pojazdów klasy pojazdu zastępczego na rynku lokalnym zawierały się w przedziale od 162,50 zł do 195,50 zł netto.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej k. 107-110)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 i art. 35 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.).

Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej są: zaistnienie zdarzenia, z którym przepis prawny łączy odpowiedzialność odszkodowawczą, powstanie szkody oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem i szkodą. W przypadku wystąpienia wymienionych przesłanek naprawienie szkody, przez podmiot do tego zobowiązany, powinno polegać na przywróceniu w majątku poszkodowanego stanu rzeczy naruszonego zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może przewyższać jednak wysokości faktycznie poniesionej szkody.

Okoliczności kolizji drogowej zaistniałej w dniu 3 listopada 2020 roku, odpowiedzialność pozwanego zakładu ubezpieczeń za szkodę powstałą w wyniku tego zdarzenia, a także zasadność najmu przez poszkodowanego pojazdu zastępczego i czas trwania umowy najmu, pozostawały poza sporem. Spór koncentrował się na ustaleniu, czy poszkodowany miał obowiązek nająć pojazd zastępczy od firmy współpracującej z pozwanym, oferującej akceptowaną przez ubezpieczyciela stawkę dobową najmu pojazdu oraz na ustaleniu, czy zastosowana przez powódkę stawka została zawyżona w stosunku do stawek rynkowych.

Na początek należy wskazać, że oceny czy poniesienie określonych kosztów, związanych z najmem pojazdu zastępczego, mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać zawsze na podstawie konkretnych okoliczności sprawy (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 1273/00, LEX nr 55515, a także uzasadnienie uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11, OSNC 2012, nr 3, poz. 28).

W kwestii podważanej przez pozwanego stawki za najem ponad kwotę 75 zł netto za dobę należy zaaprobować pogląd, że poszkodowany co do zasady ma możliwość wyboru dowolnej oferty spośród takich, w których stawka czynszu najmu pozwanego nie przekracza rażąco cen rynkowych (oferowanych na rynku lokalnym) i braku obowiązku poszukiwania oferty najtańszej. W orzecznictwie za ugruntowany należy uznać pogląd, zgodnie z którym odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej pojazdu mechanicznego obejmuje ekonomicznie uzasadnione koszty likwidacji szkody, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku, przy

czym kosztami „ekonomicznie uzasadnionymi” są koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego warsztat. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że ceny te odbiegają (są wyższe) od cen przeciętnych dla określonej kategorii usług naprawczych na rynku (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03, OSNC 2004, nr 4, poz. 51) . Poszkodowany co do zasady nie ma bowiem obowiązku poszukiwania sprzedawcy oferującego najtańsze usługi, ubezpieczyciel powinien zatem pokryć koszty stosowane przez wybrany przez poszkodowanego podmiot, niezależnie od tego, że mogą być one wyższe od cen przeciętnych (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 25 kwietnia 2002 r.. I CKN 1466/99, OSNC 2003, nr 5 poz. 64).

Wprawdzie cytowane wyżej orzeczenia dotyczą kosztów naprawy pojazdu, niemniej, w ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie, należy je również odnieść do cen stosowanych na lokalnym rynku przez wypożyczalnie samochodów zastępczych. Niewątpliwie, zgodnie z dyspozycją art. 361 § 1 i 2 k.c., poszkodowany ma prawo do pełnej rekompensaty poniesionej szkody, z drugiej zaś strony ciąży na nim obowiązek współpracy z ubezpieczycielem poprzez przeciwdziałanie zwiększeniu szkody i minimalizowanie jej skutków (art. 354 § 2 k.c.). Obowiązek ten nie może jednak, w ocenie Sądu, być w związku z tym poczytywany za równoznaczny z obligacją do poszukiwania najtańszej oferty najmu samochodu zastępczego. Przypisanie poszkodowanemu naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem jest bowiem możliwe jedynie wtedy, gdy świadomie lub przez niedbalstwo skorzystał on z usług droższych, np. w sytuacji, kiedy zostanie wykazane, że poszkodowany, znając podmiot wynajmujący pojazdy po cenach niższych, wynajął pojazd zastępczy tam, gdzie wynajmowano je drożej. Zarzut uchybienia obowiązkowi z art. 354 § 2 k.c. mógłby zatem wchodzić w grę tylko w razie wykazania świadomości i niedbalstwa poszkodowanego przy skorzystaniu z podmiotu stosującego stawki wygórowane (i to łącznie).

W przedmiotowej sprawie zgromadzony materiał dowodowy wykazał, że do zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi przez pełnomocnika poszkodowanego i poinformowania poszkodowanego przez ubezpieczyciela o możliwości wynajmu pojazdu zastępczego w wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem, w akceptowanej przez ubezpieczyciela stawce za dobę wynajmu, doszło już po zawarciu przez poszkodowanego umowy najmu pojazdu zastępczego z powódką. Ponadto, jak wynika z zeznań świadka P. C., świadek ten w oparciu o udzielone mu przez poszkodowanego pełnomocnictwo, kontaktował się z pozwanym w celu organizacji poszkodowanemu pojazdu zastępczego, jednakże do dnia zakończenia trwania umowy najmu zawartej z powódką, ze strony ubezpieczyciela ani współpracującej z nim wypożyczalni, nikt nie skontaktował się z pełnomocnikiem w tej sprawie.

Sąd nie miał wątpliwości by uznać powyższe zeznania za wiarygodne, albowiem były jasne i logiczne, ponadto potwierdzone są załączonym do akt nagraniem rozmowy.

Ponadto, w ocenie Sądu Rejonowego, czynności podejmowane przez pozwanego na etapie likwidacji szkody nie spełniają w żadnym stopniu przesłanki wystosowania do poszkodowanego propozycji co do kwestii najmu zastępczego. Oświadczenie ubezpieczyciela nie musi wprawdzie zawierać wszystkich elementów ewentualnej umowy zawartej za jego pośrednictwem, musi natomiast wskazywać na pewne elementy, które pozwolą drugiej stronie podjąć określone działania celem minimalizacji szkody. Ubezpieczyciel powinien udowodnić, że propozycja ta określała warunki najmu pozwalające na podjęcie poszkodowanemu decyzji o skorzystaniu z niej. Tym samym nie jest wystarczające powołanie się na samą wysokość stawki, bez podania innych warunków interesujących poszkodowanego. Tymczasem, jak wynika z załączonej do akt ankiety preferencji, poszkodowanego interesowały takie warunki jak: brak udziału własnego w szkodzie, brak limitu kilometrów, a przede wszystkim czas trwania umowy najmu przez cały okres naprawy pojazdu.

Uznać należy, iż obowiązek współdziałania stron w zakresie dotyczącym likwidacji szkody związanej z najmem zastępczym, wymaga wyraźnej inicjatywy ze strony ubezpieczyciela, większej aktywności, niż aktywność sprowadzająca się do poinformowania o akceptowalnej stawce za najem, szczególnie w przypadku, gdy poszkodowany korzysta już w pojeździe zastępczym zaoferowanego przez inny podmiot.

Powołany na wniosek strony powodowej biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej, wyceny wartości pojazdów, kosztorysowania i oceny jakości napraw, a także szacowania szkód pojazdów z ubezpieczeń, J. S., w sporządzonej na

piśmie opinii stwierdził, że zastosowana przez powódkę stawka za dobę wynajmu pojazdu w wysokości 194 zł netto mieści się w zakresie stawek rynkowych stosowanych przez podmioty świadczące podobne usługi na lokalnym rynku.

Sąd podzielił opinię biegłego, bowiem spełniała ona stawiane jej wymogi, odzwierciedlała staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadała w sposób wyczerpujący, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona na jej uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. W ocenie Sądu przedmiotowa opinia sporządzona została zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. Jest rzeczowa i logiczna. Ponadto, nie była ona kwestionowana przez strony.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu nie sposób przypisać poszkodowanemu naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem i świadomego lub przez niedbalstwo skorzystania z usług droższych.

Dowody przedstawione w niniejszej sprawie, tj.: umowa najmu pojazdu zastępczego, faktura VAT wraz z umową cesji i zeznania przesłuchanych w sprawie świadków, świadczą o tym, że w sprawie doszło do zaciągnięcia przez poszkodowanego zobowiązania i powstania długu z tytułu czynszu najmu pojazdu zastępczego.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 817 § 1 k.c., art. 481 § 1 i 2 k.c., przy zastosowaniu art. 347 k.p.c., Sąd utrzymał w mocy punkt I. wyroku zaocznego z dnia 12 października 2021 roku w którym zasądzono od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 500,30 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27.05.2021r. do dnia zapłaty oraz uchylił punkt II. i III. wyroku zaocznego.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepisy § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 265) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17 zł tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa i kwota 200 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu. Łącznie 1 117 złotych.

Koszt wynagrodzenia powołanego w sprawie biegłego wyniósł 717,11 zł i pokryty został z wpłaconej przez pozwanego zaliczki.

Na podstawie art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2020r., poz. 755), Sąd zwrócił powódce kwotę 1000 złotych, a pozwanemu kwotę 282,89 zł (1000 zł – 717,11 zł) tytułem niewykorzystanej w sprawie zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.